

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.8.2013
COM(2013) 577 final

2013/0280 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Decyzją 2012/419/UE w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej Rada Europejska postanowiła, że od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta będzie posiadała status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zamiast statusu kraju i terytorium zamorskiego (KTZ) w rozumieniu art. 355 ust. 2 TFUE. W tym celu wspomnianą decyzją Rady Europejskiej dodano Majottę do wykazu regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 TFUE oraz do równoległego wykazu art. 355 ust. 1 TFUE. Od zmiany tego statusu prawodawstwo Unii dotyczące podatku od wartości dodanej (dyrektywa 2006/112/WE¹) i podatku akcyzowego (dyrektywa 2008/118/WE²) będzie miało zatem zastosowanie do Majotty. Na tej podstawie celem niniejszego wniosku jest zrównanie sytuacji Majotty w odniesieniu do stosowania dyrektyw 2006/112/WE i 2008/118/WE z innymi francuskimi regionami najbardziej oddalonymi, wyłączając ją z zakresu stosowania tych dyrektyw. Ponadto chodzi o doprecyzowanie, przez odniesienie do art. 349 i 355 ust. 1 TFUE, wyłączenia tych wszystkich regionów, w tym Majotty, z zakresu stosowania wymienionych dyrektyw.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Zasadniczo jedyna zmiana wprowadzona niniejszym wnioskiem dotyczy regionu Majotty. Ze względu na sytuację Majotty, która jest analogiczna do sytuacji pozostałych francuskich regionów najbardziej oddalonych, wniosek ma na celu zapewnienie jej jednakowego traktowania względem obu wspomnianych dyrektyw od dnia 1 stycznia 2014 r., kiedy to stanie się ona regionem najbardziej oddalonym. W celu doprecyzowania, że sytuacja wszystkich tych regionów, w tym Majotty, na mocy obu wspomnianych dyrektyw nie zależy od ewentualnych zmian ich statutu w krajowym prawodawstwie, proponuje się zmianę ich opisu i stosowanie od tej chwili odniesienia do art. 349 i art. 355 ust. 1 TFUE.

Przeprowadzenie oceny skutków nie znajduje w takiej sytuacji uzasadnienia, w związku z czym Komisja nie przeprowadziła takiej oceny.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Wniosek stanowi, że dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE nie mają zastosowania do francuskich regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Podstawa prawna

¹ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s.1.

² Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG, Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

Artykuł 113 TFUE.

Zasada pomocniczości

Artykuł 113 TFUE daje Radzie prawo do przyjmowania przepisów dotyczących harmonizacji ustawodawstw odnoszących się do podatków obrotowych i akcyzy.

Zdefiniowanie terytorium, na którym stosuje się zharmonizowane prawodawstwo, pozostaje wyłącznie w kompetencji Rady.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Celem wniosku jest nadanie Majotcie takiego samego statusu, jakim objęte są od wielu lat Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika i Réunion. Doprecyzowuje on status francuskiej części wyspy San-Martin, pozostawiając go bez zmian.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: dyrektywa Rady na podstawie art. 113 TFUE.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Jako że celem jest zmiana dwóch dyrektyw, wymaga to zastosowania takiej samej formy prawnej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii Europejskiej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Artykuły 1 i 2 zmieniają w taki sam sposób dwa artykuły dyrektyw 2006/112/WE i 2008/118/WE dotyczące terytorialnego zakresu stosowania tych dwóch dyrektyw, zastępując wyrażenie „francuskie departamenty zamorskie” wyrażeniem „francuskie regiony najbardziej oddalone wymienione w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”.

To nowe brzmienie doprecyzowuje, że sytuacja tych terytoriów względem obu dyrektyw nie zależy od ewentualnych zmian ich statutu w krajowym prawodawstwie.

Nie było konieczności badania sytuacji Saint-Barthélemy ze względu na fakt, że od dnia 1 stycznia 2012 r. terytorium to przestało być regionem najbardziej oddalonym na podstawie decyzji Rady Europejskiej 2010/718/UE z dnia 29 października 2010 r.

Zważywszy na prostotę środków transpozycji, jakie należy wdrożyć, Komisja nie potrzebuje dokumentów wyjaśniających do pomyślnego przeprowadzenia działań związanych z nadzorem nad transpozycją dyrektyw. Poszczególne środki transpozycji, które będą notyfikowane, powinny być wystarczająco jasne.

Wniosek

DYREKTYWA RADY**zmieniająca dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego³,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2012/419/UE w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej⁵ Rada Europejska postanowiła, że od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta będzie posiadała status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zamiast statusu kraju i terytorium zamorskiego (KTZ) w rozumieniu art. 355 ust. 2 TFUE. W tym celu wspomnianą decyzją Rady Europejskiej dodano Majottę do wykazu regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 i art. 355 ust. 1 TFUE. Od zmiany tego statusu wspólnotowe prawodawstwo podatkowe będzie miało zatem zastosowanie do Majotty.
- (2) Jeśli chodzi o podatek od wartości dodanej (VAT) i akcyzę, sytuacja Majotty jest podobna do sytuacji istniejących francuskich regionów najbardziej oddalonych (Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki, Réunion i Saint-Martin), które znajdują się poza terytorialnym zakresem stosowania dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁶ oraz dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG⁷. Mimo że istniejące przepisy obu dyrektyw wyłączają „francuskie departamenty zamorskie” z terytorialnego zakresu stosowania, a Majotta posiada ten status na mocy prawa francuskiego, należy dostosować obie dyrektywy ze względu na fakt, że w chwili przyjęcia tych dyrektyw Majotta nie była częścią terytorium Unii. Należy zatem zmienić art. 6 dyrektywy 2006/112/WE i art. 5 dyrektywy 2008/118/WE, aby objąć Majottę tymi przepisami.

³ Dz.U. C [...] z [...], s.[...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], s.[...].

⁵ Dz.U. L 204 z 31.7.2012, s. 131.

⁶ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁷ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

(3) W celu doprecyzowania, że Majjotta i pozostałe francuskie regiony najbardziej oddalone są wyłączone z zakresu stosowania dyrektyw 2006/112/WE i 2008/118/WE niezależnie od ewentualnych zmian ich statusu w prawodawstwie francuskim, dla wszystkich tych regionów należy stosować odniesienie do art. 349 i art. 355 ust. 1 TFUE.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Artykuł 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE otrzymuje brzmienie:

„c) francuskie regiony najbardziej oddalone wymienione w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;”.

Artykuł 2

W art. 5 dyrektywy 2008/118/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) francuskie regiony najbardziej oddalone wymienione w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Francja może powiadomić w drodze oświadczenia, że niniejsza dyrektywa oraz dyrektywy, o których mowa w art. 1, mają zastosowanie do terytoriów, o których mowa w ust. 2 lit. b) – pod warunkiem działań dostosowujących w związku z bardzo odległym położeniem tych terytoriów – w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 1, począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu takiego oświadczenia.”.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2014 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.
Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*